

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

5. april 2017

Besvarelse af spørgsmål 58 ad L 121 stillet af udvalget den 14. marts 2017 efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF).

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Spørgsmål:

I følge § 1, nr. 65, reduceres høringsfristen for kommuneplantillæg og lokalplaner til 4 uger, lokalplaner ”af mindre betydning” dog kun 2 uger. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at fristerne for fremlæggelse af planforslag er ”passende” og tillader ”rimelig tid” til at informere offentligheden, og til at offentligheden kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i processen. I de generelle bemærkninger, under pkt. 2.8.2.2, anføres, at en forkortelse af minimumsfristerne i planlovens høringsregler vil kunne reducere fordyrende venteperioder for bygherrer og investorer. Det fremgår af mange høringssvar, at den foreslåede reduktion af høringsfristerne vil give problemer med hensyn til foreningers og borgeres muligheder for at sætte sig ind i forslagene. Bl.a. Foreningen Af Byplanlæggere stiller spørgsmål ved, hvor stor en del af den samlede planproces, den 8 ugers høringsperiode udgør.

- a. Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang kommunerne har udnyttet mulighederne for en hurtigere vedtagelsesprocedure for lokalplaner og mindre kommuneplantillæg, som anvises i miljøministeriets vejledning af 2014 om delegation efter planloven?
- b. Kan ministeren oplyse hvor lang tid der typisk forløber fra beslutning om udarbejdelse af et forslag til lokalplan til den endelige vedtagelse?
- c. Kan ministeren redegøre for, hvordan en reduktion af høringsperiode med 4 uger harmonerer med det anførte i bemærkningerne pkt. 1.1. om, at aftaleparterne ”finder det centralt, at kommunerne, som led i deres øgede planansvar, styrker borgernes inddragelse i den lokale planlægning”?
- d. Vil kommunalbestyrelsens vurdering af, om det i konkrete tilfælde ikke findes nødvendigt med en længere frist, f.eks. at der ikke tages hensyn til bl.a. skolernes hovedferier, kunne påklages?
- e. Kan ministeren oplyse om konkrete eksempler, hvor 4 ugers længere høringsperiode end efter forslaget ville have givet en reel mindskelse af ”fordyrende venteperioder”?
- f. Kan formuleringen om, at en forkortelse af minimumsfristerne i planlovens høringsregler vil kunne reducere fordyrende venteperioder for byg-

herrer og investorer, forstås anderledes, end at indsigelser fra borgerne på forhånd forventes at blive afvist?

g. Kan ministeren give en præcis definition af, hvad der menes med ”af mindre betydning”, ”passende” og ”rimelig tid”?

Svar:

Jeg vil indledningsvis fremhæve, at kommunerne i stigende grad bruger innovative metoder til at identificere borgeres og virksomheders behov og ønsker, så planlægningen og byudviklingen bygger på reel samskabelse frem for blot traditionelle offentlige høringer. Tidlig inddragelse af borgernes og virksomhedernes behov og ønsker vil således ofte betyde at der ikke er brug for lang tid, når planerne kommer i den officielle offentlige høring.

Det skal samtidig betones, at de nye regler om kortere høringsfrister udgør minimumskrav til kommunerne. Det betyder, at kommunerne altid skal foretage en konkret vurdering af, hvor lang en høring skal være. Det uddybes nedenfor.

Ad a) De nye muligheder ændrer ikke på de gældende regler om kommunernes mulighed for at delegere vedtagelsen af lokalplaner og mindre kommuneplantillæg fra kommunalbestyrelsen til et udvalg eller forvaltningen. Det er ikke undersøgt, i hvilket omfang, kommunerne anvender denne mulighed i dag.

Ad b) Det tager typisk et år fra beslutningen om at udarbejde et forslag til lokalplan til den endelige vedtagelse. Der er dog store forskelle i projekternes kompleksitet og de enkelte kommuners sagsbehandlingstider. Sagsbehandlingstiden for udarbejdelse af lokalplaner spænder således fra knap 8 måneder for de ukomplicerede sager til omkring 3 år for de komplicerede sager som fx større byomdannelsesprojekter.

Ad c) De nye muligheder, som vi giver kommunerne for at anvende kortere høringsperioder, skaber større fleksibilitet i kommunernes planlægning. Kommunerne skal altid foretage en konkret vurdering af, hvor lang en høring skal være.

Kommunen skal således sikre, at fristerne for fremlæggelse af planforslag er passende og tillader rimelig tid til at informere offentligheden, og til at offentligheden kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i processen. Det er - også i den forbindelse - centralt, at kommunerne, som led i deres øgede planansvar, styrker borgernes inddragelse i planlægningen.

Borgerinddragelse bør dog ikke reduceres til den offentlige høring. Mange kommuner arbejder, udover den offentlige høring, eksempelvis aktivt med borgerinddragelse i form af fx borgermøder, udstillinger m.v. for at

fremkalde debat om planforslaget. Det kan fx være relevant for at sikre borgerinddragelse tidligt i projektfasen.

Ad d) Fastsættelsen af høringsperioden er et retligt spørgsmål, som kan påklages til Planklagenævnet.

Ad e) Erhvervsministeriet har ikke kendskab til konkrete eksempler, hvor 4 ugers længere høringsperiode end efter forslaget ville have givet en reel mindskelse af fordyrende venteperioder.

Ad f) De nye høringsfrister ændrer ikke på kommunernes håndtering og vurdering af alle indkomne høringssvar. De nye høringsfrister i planloven indebærer naturligvis ikke, at indsigelser fra borgerne på forhånd bliver afvist.

Ad g) Lokalplaner af mindre betydning, som foreslået, er et forenklet lokalplaninstrument, som bl.a. kan anvendes i tilfælde, hvor det ikke medfører væsentlige ændringer i omgivelserne. Det vil typisk være i tilfælde, hvor der kun er brug for at ændre eller supplere en eller et par bestemmelser i en eksisterende lokalplan. Fx hvis kommunen vil foretage mindre ændringer i bestemmelser om bebyggelsens udformning eller omfang, eller supplere anvendelsesbestemmelserne, så det fx bliver muligt at opsætte tele- og mobilkommunikationsmaster. Lokalplaner af mindre betydning kan fx også anvendes for at fjerne bestemmelser, som ikke håndhæves, så kommunerne kan bruge mindre tid på dispensationer.

Det forenkledede lokalplaninstrument kan også anvendes, hvor der ikke i forvejen er en lokalplan, men hvor der kun er behov for at fastsætte en eller få bestemmelser i en lokalplan, fx hvis der alene ønskes en begrænset overførsel af et mindre areal eller en enkelt ejendom fra landzone til byzone eller omvendt i overensstemmelse med kommuneplanens rammer og statslige interesser.

Formuleringen, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at fristerne for fremlæggelse af planforslag er passende og tillader rimelig tid til at informere offentligheden, og til at offentligheden kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i processen, betyder, at kommunen altid skal fastsætte høringsfristen på baggrund af en konkret vurdering af alle relevante hensyn, der gør sig gældende for den konkrete plan. Ved vurderingen skal der blandt andet lægges vægt på planforslagets karakter, geografiske anvendelsesområde og kompleksitet samt omfanget af høringsmaterialet.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen